

Korupce je velmi složitým sociální fenoménem. Její historická, společenská i geografická univerzalita z ní činí celosvětový problém. Zkusíme-li rozebrat jednotlivé formy vyskytující se v různých státech zjistíme, že se v detailech liší. Odrážejí místní kulturní, právní a historická specifika.

Dopad, jaký má korupce na celou společnost je natolik závažný, že všechny země světa musí budovat účinné protikorupční zábrany. Demokratické právní státy musí chápat boj s korupcí jako svou prioritu, neboť ohrožuje samotné jejich základy, principy rovnosti a nestrannosti veřejné správy.

Příčinami vzniku korupčního prostředí jsou nedokonalosti systému společenského řízení. Každý člověk má potřebu naplnit své skryté touhy po moci a bohatství, a jen někteří je dokáží tlumit. Korupční model chování vzniká na tržním principu, na základě poptávky. Není proto možné tvrdit, že korupce je pouze věcí systému.

Cílem protikorupčních snah musí být minimalizace výskytu všech forem korupce. Neexistuje univerzálně aplikovatelný soubor opatření, který by korupci vytěsnil ze společnosti. Mezinárodní organizace vypracovaly řadu doporučení obsahující seznamy možných kroků. Poskytují také technickou podporu při jejich provádění.

Univerzální povaze korupce musí odpovídat i opatření přijímaných k její prevenci. Musí jít o systémové, dlouhodobé strategie.